

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CATE, SARA

Îndurare / Sara Cate. - București : Midnight Books, 2026

ISBN 978-630-6546-41-1

821.111

Traducător: **Alexandru Botea**

Redactor: **Irina Rotaru**

Grafician copertă: **Alexandru Coțofană**

Tehnoredactor: **Anca Marisac**

MERCY

Copyright © 2022 Sara Cate

All rights reserved.

© Midnight Books 2026, pentru prezenta ediție
Toate drepturile rezervate pentru limba română.
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată
sau reprodusă fără acordul editurii.

Editura Midnight Books

Șoseaua Berceni nr. 104, sector 4, București

Comenzi și informații:

Telefon: 031-433.50.68

E-mail: office@bookzone.ro

www.bookzone.ro

SARA CATE

ÎNDURARE

Midnight Books
BUCUREȘTI, 2026

Prolog

Cu șapte ani în urmă

Maggie

— Deci o țineam de păr cu o mână și amândoi trăiam momentul când m-am uitat direct în ochii ei și i-am zis „Suge-mi-o ca o fetiță cuminte!” Într-o secundă, și-a retras pumnul și m-a lovit chiar în față.

Eu mai că mă înec cu vinul. La capătul celălalt al mesei, prietenul meu, Emerson, ne distrează cu cea mai recentă traumă a lui din dormitor. Cu tipii ăștia e mereu câte ceva. În fiecare joi ne întâlnim să bem și ne delectăm povestind pe rând câte o escapadă sexuală excentrică, în timp ce eu aștept în tăcere să-mi vină rândul și mă întreb cum naiba am ajuns aici.

În timp ce bărbații se strâmbă și înjură, eu îmi găsesc cu greu cuvintele ca să adaug ceva.

— Nu cred că i-a plăcut, spun chicotind forțat, iar ei, firește, cred că glumesc și îmi răspund sarcastic.

— Zici?

Emerson îmi servește un zâmbet chinuit, ținând sticla de bere rece lipită de fața învinețită.

L-am întâlnit pe Emerson în urmă cu câțiva ani, când am organizat un eveniment pentru firma lui, un start-up care, din păcate, a eșuat. Apoi s-a angajat la

compania asta și m-a implorat să mă alătur și eu echipei. Spre deosebire de restul bărbaților cu care lucrez, Emerson nu percepe fermitatea mea ca pe o amenințare. Ba chiar apreciază lucrurile pentru care alții mă critică.

Sunt obsedată de control. Mă pricep de minune la a delega sarcini, cât și la a da ordine. Nu mă las călcată în picioare și nu permit nimănui să mă facă să mă simt ca o proastă. De-aia am și acceptat să lucrez împreună cu Emerson.

Detest compania pentru care lucrez? Normal. Firma e un haos, coruptă și condusă de imbecili.

Dar îmi place să lucrez cuăștia trei. Mai rar găsești oameni ca Emerson, Garrett și Hunter. Ei nu mă întrerup și nu-mi desconsideră ideile. Mă ascultă și, după cum se poate vedea și în seara asta, mă tratează ca pe o prietenă. Chiar dacă nu pot să mă alătur poveștilor nebune despre sex.

La urma urmei... sunt trei bărbați singuri în floarea vârstei. Nu-i tocmai o surpriză.

— Eu credeam că ne înțelegem de minune, oftează Emerson, descurajat de eșecul tentativei lui de a fi puțin mai aventuros în pat. Părea destul de perversă și cu siguranță încântată, dar cred că m-am înșelat. Aparent, nu e fana înjosirilor sexuale.

Iau o gură de vin și aleg să nu comentez. Poate ar trebui să-i explic lui Emerson că nu toate femeile se dau în vânt după așa ceva. Poate că fata a fost atât de umilită la viața ei, că și-a dezvoltat un mecanism de apărare. Sau aș putea să-i spun un mic secret, și anume că, de multe ori, femeile par mai interesate decât sunt de fapt.

În cazul ăsta, aș zice că era atrasă de el. Emerson e chipeș, sigur pe el și probabil foarte bun în pat. Dar dacă un bărbat m-ar apuca vreodată de păr și mi-ar vorbi așa, până și eu i-aș da una peste față.

— La naiba, omule, oftează Garrett. Ce porcărie că nu există nicio modalitate prin care oamenii să-și găsească un partener în funcție de perversitățile care le plac în dormitor.

Cei de la masă izbucnesc în râs, iar eu cad pe gânduri.

— Sunt al naibii de serios. N-ar fi plăcut dacă te-ai putea întâlni cu o persoană care să-ți împărtășească interesul pentru aceleași chestii perverse? Să nu fii nevoit să te ascunzi sau să te rușinezi de perversiunile care te fac să te umezești în chiloți?

De data asta chiar râd, pentru că toată povestea lui Emerson ar fi putut fi evitată dacă ar fi avut o simplă conversație cu partenera lui, iar faptul că Garrett e convins că o aplicație ar rezolva problema asta pentru el e de-a dreptul comic. Bărbațiiăștia!

— Garrett, ești nebun de legat, zice Hunter, care stă lângă Isabel, iubita lui.

— Nu sunt! se apără Garrett. Cine de aici nu are niște idei trăsnete în dormitor, pe care-și dorește dintotdeauna să le pună în practică, dar se teme prea mult ca să-și întrebe partenerul? Adică, evident, lui Emerson nu-i e teamă să întrebe.

Urmează mai multe hohote și comentarii răutacioase, toți îl iau peste picior, pentru că orice scoate Garrett pe gură e tratat ca o glumă. Într-un fel, și eu fac la fel, pentru că e ușor să-ți imaginezi ce propune el — dar numai din perspectiva unui bărbat. Fără rușine. Fără frică. Fără prădători care abia așteaptă să profite de tine. Într-o lume ideală, o aplicație de genul ăsta ar fi grozavă. Dar noi nu trăim într-o lume ideală, iar Garrett n-are habar ce ar însemna asta pentru femei.

— Haideti, vorbesc serios, insistă Garrett Dintre toate porcăriile pe care le-ați făcut, care este singurul

lucru pe care v-ar plăcea să-l cereți? Știți că există ceva. Așadar, să-l auzim!

— Tu primul, spun eu, pasând mingea înapoi pe terenul lui.

— Bine, zice el, îndreptându-și spatele și adunându-și curajul. Îmi place să privesc.

Îmi mușc buza ca să nu dau ochii peste cap. Evident. Nimeni nu e surprins de asta. Dar băieții par interesați, iar eu mă las pe spătar și zâmbesc. Când vine rândul lui Hunter, se eschivează, cum era de așteptat. Dar roșcata sfoasă de lângă el declară răspicat că are un fetiș pentru activități în grup, ceea ce animă serios discuția. Îi admir curajul de a recunoaște asta.

Dar când toți își îndreaptă privirea spre mine, clatin repede din cap.

— Nu vă uitați la mine, anunț.

— Haide, Mags, zice Hunter zâmbind.

— Eu n-am nicio fantezie. Sunt cuminte.

Garrett mijește ochii spre mine, iar eu îmi mușc buza de jos ca să-mi reprim zâmbetul timid.

— Fetele tăcute sunt cele mai perverse, zice el în glumă.

— Poftim? întreb râzând

— Pariez că tu ești cea mai *kinky* de la masa asta, continuă el, iar eu izbucnesc în râs.

Aș vrea să aibă dreptate.

.....

Câteva ore mai târziu, suntem în parcare, luându-ne la revedere unii de la alții. Emerson mă conduce la mașină, așa cum face în fiecare săptămână, iar atunci când îmi scot cheile din poșetă, începe să râdă.

— Garrett are niște idei bune, zice Emerson.

— Chiar are, spun eu, fără să acord subiectului prea mare importanță.

— Dar ar putea să funcționeze. Nu crezi?

Când ajungem lângă mașina mea, mă holbez la el.

— Nu, nu cred că ar funcționa.

Îi pică fața.

— De ce nu?

— Pentru că nu cunosc nicio femeie care s-ar simți în largul ei împărtășindu-și dorințele sexuale fără să simtă că e exploatăată. De cum admitem că avem o latură mai *kinky*, bărbații o percep ca pe o invitație de a depăși limitele.

— Dar dacă ne-am selecta membrii cu atenție? Dacă am implementa niște protocoale de siguranță? Dacă am face totul mai prietenos pentru femei?

Îmi plec capul într-o parte și ridic din umeri.

— Nu știi. Presupun că nu sunt în măsură să-ți ofer un răspuns. Nu sunt... la fel de obsedată de sex ca voi.

— Ei bine, n-aș face-o fără tine, zice el, iar eu îmi strâng buzele într-o linie subțire și zâmbesc.

Îl cred. Nu știi ce anume vede Emerson la mine, iar alții nu văd, dar lumea ar fi un loc mai bun dacă mai mulți bărbați ar avea măcar o fărâmă din respectul pe care îl are el.

— Atunci cred că e bine că e doar o idee trăsănită, zic în glumă cât descui mașina și deschid portiera din față stânga.

— Nu-i musai să rămână o simplă idee, adaugă el, iar eu încremenesc.

Întorc capul spre el și mi se pune un nod în stomac.

— Doar nu vorbești serios.

— Maggie, hai să fim sinceri. Compania la care lucrăm acum mai rezistă cel mult trei luni. Eu nu vreau

să mă mut la altă firmă de divertisment de doi bani, care n-are nicio idee originală. Sunt pregătit pentru ideile noastre. Cred că noi patru am putea crea ceva extraordinar.

Îl privesc chiorâș.

— Ne-ai recutat pentru a înființa o afacere, nu-i așa? Și eu care în timpul ăsta am crezut că suntem prieteni, glumesc eu.

Râde cu o strălucire vicleană în privire.

— Mă iubești, spune el cu un rânjat caraghios pe față.

— Nu, nu te iubesc, îi spun, aruncându-mi poșeta pe scaunul din dreapta.

Mă urc în mașină și pornesc motorul, iar Emerson se apleacă spre mine, privindu-mă cu un zâmbet sfidător în colțul gurii.

— Spune-mi c-o să mă ajuți. Vorbesc foarte serios, Maggie. Cred c-ar putea să iasă ceva de-a dreptul uimitor și nu pot s-o fac fără tine.

Toată înverșunarea din mine se topește și oftez. Ce opțiuni am? Știu că are dreptate în privința companiei; deja se duce de râpă. Și dacă nu mă alătur planului său, voi fi nevoită să mă întorc la organizarea de evenimente sau să lucrez pentru un nenorocit oarecare care nu mă va trata decât ca pe o secretară bună să preia comenzi și să facă toată ziua cafea. Refuz să mă întorc la așa ceva.

Îi arunc o privire tăioasă și mă las păgubașă.

— Bine, dar trebuie creată în așa fel încât femeile să aibă încredere s-o folosească. Să nu fie o altă aplicație de dating dubioasă.

Bate cu palma în capota mașinii și zâbește.

— Bineînțeles. Cum zici tu.

— Trebuie să fie un spațiu lipsit de prejudecăți. Și siguranța e prioritatea noastră absolută.

— Sunt de acord, spune el adoptând o mină serioasă.

— Dar n-am idee cum ai putea să garantezi siguranța membrilor fără un loc fizic în care să se poată întâlni.

O zic mai mult așa, în treacăt, dar Emerson cascadează ochii brusc și iar mă cuprinde neliniștea.

— Asta e o idee grozavă.

— Nu, spun în grabă.

— Ba da, insistă el, avem deja experiență în administrarea cluburilor și în organizarea de evenimente.

— Și acum vrei să deschizi un club în care oamenii să... să se întâlnească și să facă ce? Să facă sex?

Zâbește ca un drăcușor, iar mie îmi vine să mă dau cu capul de volan.

— Emerson, nu putem să deschidem un sex club.

— De ce nu?

— Pentru că... eu nu sunt... nu pot. E...

Mă bâlbâi, iar el se uită la mine, așteptând un singur argument valid prin care să-i demonstrez că ar fi o idee proastă. Dar adevărul e că n-am niciunul. Tot ce am sunt vocile din capul meu care îmi spun că sexul e rușinos și un păcat. Și chiar dacă partea rațională a creierului meu recunoaște că aceste voci sunt absurde, mi-e greu să mă dezic de toate convențiile sociale cu care am crescut și care au prins rădăcini adânci în mine.

— Mai gândește-te la asta, spune Emerson.

— Așa o să fac.

— Pentru că fără tine ar ieși un dezastru.

— Sunt sigură de asta, spun râzând.

Îmi închide portiera și mă petrece cu privirea până ies din parcare și intru pe stradă. În drum spre casă, mă gândesc la ideile lui trăsnete și râd din nou cu poftă.